

Skrøbelev, den 15. Marts 1940.

Kære Ven!

Det er et gennem 2 Dages svære mentale Lidelser betyngtet Individ, der herved manifesterer sig for Dem i skriftlig Form. Hvad der er Aarsag til disse Lidelser, ved De jo. Først fik jeg Martinus' kærlige Brev, og derefter kom min Fætter Ib Mørk Hansen hjem fra København i højst alarmeret Tilstand efter Samtalen med Dem. Det er noget trist noget altsammen!

Men sig mig, kære Ven - kan De ærlig talt ikke sætte Dem ind i, at jeg er lidt forbavset? For en Uge siden modtog jeg Deres sidste venlige Brev, og paa mit direkte Spørgsmaal vedrørende "Økkultisten"s Redaktion svarer De, at jeg med Hensyn til Behandlingen af Martinus' Stof efter Deres Formening gaar meget klogt til Værks - dog maaske en Tone endnu mere diskret. Jeg havde indstillet mig paa denne forøgede Diskretion, da jeg modtog Martinus' Brev, og der er jo unægtelig noget, der tyder paa, at De ikke kendte Martinus' Syn paa Sagerne, da De sidst skrev til mig. Hvad er der da hændt i Mellemtiden? Er det Ingeniør Johnsens Artikel, der har foraarsaget Uro, eller har det vist sig, at jeg har lavet en alvorlig Bommert i Bladet? Som De vil forstaa, er jeg temmelig desorienteret i Øjeblikket. Jeg ved ikke, om det er en bestemt uheldig Artikel, der tænkes paa, eller om det er Bladet som Helhed, der er forfejlet. Hvis det er det sidste, maa jeg jo sige, at denne Oplysning har været lidt længe om at naa mig. Vi to kan dog altid snakke ud sammen, uden at det i ringeste Grad influerer paa vort Venskab. Derfor: Lad os nu gøre rent Bord. Jeg har altid foretrukket en direkte Sandhed fremfor en indsvøbt. Alligevel kan den jo nok serveres paa en kærlig Maade.

Jeg forstaaer Martinus saa udmærket og er meget bedrøvet over at have bragt ham dette Ubehag og denne Ulejlighed med at skrive om noget saadant. Og naturligvis vil Ønsket om meget diskret Omtale af Martinus og hans Arbejde omgaaende blive respekteret. Jeg har misforstaaet Situationen, idet jeg har haft Grund til at regne med, at lidt Omtale slet ikke var uønsket - især paa Baggrund af den tidligere udtrykte Glæde over Foredraget i Studenterforeningen, Dr. Simonsens Forelæsninger o.s.v. Jeg kan ikke se, at dette er andet end rent ud sagt - Reklame! Vi skal ogsaa passe paa, at vi ikke ligesom Østens

Folk bliver os selv nok og paa Forhaand finder det forfejlet at arbejde for andre end vor egen lille "Elitekreds". "Okkultisten" var ikke tænkt specielt som et Reklameorgan for Aandsvidenskab, for i saa Fald vilde det da være inkonsekvent at medtage alle de andre Retninger. Jeg har hele Tiden haft i Tankerne endelig at undgaa at lave noget, der kunde skade "Kosmos" økonomisk, og det maa da ogsaa indrømmes, at de to Blade er uhyre forskellige. "Okkultisten" var fra min Side tænkt som et Organ, der skulde tage sig af den grove Oprydning, hvorefter "Kosmos" kunde overtage den finere Kultivering af den Elite, som bliver fundet frem. "Kosmos" er jo langt fra noget Begynderblad og skal heller ikke være det. Men dermed er da ikke sagt, at det er uheldigt at skabe et populært Fagblad for Okkultisme, saadan som det har været mit Ønske. De stakkels Mennesker, som endnu ikke er paa "Elitestadiet", har dog ogsaa Krav paa at faa deres aandelige Hunger tilfredsstillet. Jeg skriver jo kun om populære Ting, og jeg kan ikke tænke mig, at De har kunnet paavise direkte Fejl i mine Artikler. Af Ib Mørk Hansens Beretning forstod jeg, at De var bange for mine Kvalifikationer, og det er der ikke noget at sige til, men i "Okkultisten" beskæftiger vi os jo kun med de Ting, der har været omtalt i 1. Bind af "Livets Bog", og som faktisk ikke bringer noget nyt af Betydning. Det er klarere beskrevet, men den samme Viden har Teosofien, Rosenkreuzerne og maaske ogsaa Antroposofien, som jeg dog ikke kender saa meget til. Jeg føler altid mit store Ansvar overfor vor kære Martinus, naar jeg skriver, og naar han er blevet nævnt saa meget i mit Blad, skyldes det i og for sig ikke en Trang til at reklamere, for det ved jeg er unødvendigt og ej heller ønskeligt. Men man føler jo en naturlig Trang til at være loyal og opgive sin Kilde. At blive beskyldt for Plagiat (hvad Andreas Krøyer jo har oplevet og maattet delvis anerkende offentligt), vil jeg meget nødig risikere. At Martinus saa føler disse Kildeangivelser som en ubehagelig Reklame er jeg meget ked af, og Resultatet kan jo kun blive, at vi maa ophøre dermed. Dette skulde saa nødig resultere i Bebrejdelser bagefter. Det er jo umuligt at undgaa at anvende den Viden, man har, naar man skal skrive en Artikel, og jeg mener ogsaa, at man har Pligt dertil. Jeg har heller ikke hørt noget om, at Studierne

af Martinus' Arbejde er at sammenligne med Indtræden i en hemmelig Orden, hvor man har at tie stille med sin Viden. Saadant kendes jo andre Steder, men jeg maa betragte det som usundt. Tilværelsen er jo saa praktisk indrettet, at de, der ikke er udviklede nok, undgaar at komme ind i Sagerne af den gode Grund, at de ikke kan forstaa det eller betragter det som Pjat. Faren for at kaste Perler for Svin skulde derfor ikke være saa overvældende - især da ikke i et Fagblad som "Okkultisten", som det er en frivillig Sag at tegne Abonnement paa. Her i Landet har vi hidtil haft de primitive Spiritistblade og saa "Kosmos". De vil sikkert indrømme, at der er Brug for et Organ midt imellem disse Yderpunkter, og derfor kom "Okkultisten". Muligvis har jeg begaaet Fejlgreb - hvad jeg spændt venter at høre nærmere om - men jeg kan ikke anerkende, at Bladet er overflødigt. De mange Breve, jeg har faaet fra lykkelige Læsere, gør det umuligt for mig at stoppe Bladet. Og jeg kan heller ikke faa mig selv til at skuffe min Bogtrykker, som jeg tidligere maatte berede en Sorg, da jeg fratraadte Redaktionen af Radiobladet. Dette skulde være en Slags Erstatning paa et Felt, der interesserer mig mere, og "Okkultisten" blev i det hele taget skabt under Former, der maa faa mig til at tro, at det var noget, der skulde ske. Jeg var kun et beskedent Redskab derfor. Hvis det hele kun er sat i Scene for at give mig en Lærestreg, saa maa jeg sige, at det fra mit beskedne Udsigtspunkt ser ud til at kunne have været arrangeret betydelig mere fikst fra de ansvarlige Magters Side. Der sker jo ikke noget tilfældigt her i Verden, og hvis "Okkultisten" virkelig er til Skade for Martinus Sag - som jo ogsaa er min Sag og mit Liv - saa eksisterer der noget inkonsekvent i Tilværelsen, og det er noget, jeg tidligere har nægtet at tro paa. Forsynet kunde jo med Lethed have stoppet "Okkultisten" i Opløbet, hvis det var Meningen, at det skulde ske. I Dag - efter godt 2 Maaneders Arbejde - har jeg ca. 220 Abonnenter, og der kommer nye til hver Dag. Hvad skal man tro? De forstaar nok, kære Ven, at jeg hverken ved ud eller ind i Øjeblikket, og at jeg i Virkeligheden er bundulykkelig. Der er jo ikke noget skrækkeligere end at lave noget, som Martinus er ked af. Men De vil forstaa, at der er saa mange forskellige Mennesker, som jeg ikke kan svigte, og som efter min Mening har

Krav paa, at "Okkultisten" eksisterer, naar det nu er den Form, der passer for dem. Jeg føler mig ikke for fornemt til at være sammen med eller arbejde for Spiritister, Teosoffer eller hvad de nu hedder allesammen. De har ogsaa Krav paa lidt af Lyset, selv om de maaske endnu ikke hører til Eliten. Jeg ved godt, at det er Synd at paatvinge nogen en Anskuelse, som de ikke er vokset frem til at kunne goutere, men at tegne Abonnement paa et Blad er dog en frivillig Sag, som er Tegn paa, at man søger Oplysning. Disse Mennesker kan det kun være en god Gerning at hjælpe, selv om de endnu ikke er vokset frem til at kunne forstaa Martinus' Analyser. "Okkultisten" er efter min Mening et usædvanligt Udslag af Tolerance, som bør glæde enhver, der kun interesserer sig for Sandheden.

Min Ansvarsfølelse og Hengivenhed overfor Martinus tror jeg ikke, De har nogen Grund til at tvivle paa. Jeg erkender gerne, at det var en Fejl, at jeg ikke raadførte mig med Martinus, da jeg startede mit Blad, men var det sket, vilde Bladet maaske ikke have set Dagens Lys, saa der maa jo være en dybere Aarsag til, at det gik anderledes - en Aarsag, som er uden Forbindelse med min Ringhed. At jeg skrev til Dem om Ingeniør Johnsens uheldigt formede Aftikel viser dog ogsaa, at jeg er mig mit Ansvar overfor Martinus bevidst, og jeg beder ham nu skrive om mere neutrale Emner. Maaske burde De ogsaa tale med ham.

Ja, kære Ven - jeg har nu forelagt Dem Sagerne, som de ser ud for mig, og til Martinus har jeg ogsaa skrevet. Bladet kan ikke standses, saalænge det betyder noget for et vist Antal Mennesker, men det er en Selvfølge, at der vil blive taget Hensyn til Martinus' Ønsker i videst mulig Udstrækning. Jeg er meget ked af, at Annoncen ønskes fjernet, da det sikkert fra de ikke helt faa af Martinus' Venner, der holder "Okkultisten", vil resultere i Forespørgsler om Grunden. Man vil sikkert ogsaa blive forarget over, at vi nævner Martinus for lidt, men det kan jo ikke blive anderledes, naar det er et udtrykkeligt Ønske. Jeg haaber ved Lejlighed at høre lidt om, hvorvidt det er Bladet som Helhed, en speciel uheldig Artikel eller Angsten for den bebudede Artikelserie fra Ingeniør Johnsen, der er Aarsag til det pludselige Omsving. Jeg er som nævnt temmelig desorienteret. De mentale Lidelser, jeg gennemgaar i disse

Dage, har naturligvis ogsaa deres Værdi, men jeg haaber inderligt, at vi faar en eller anden Ordning, saa der kan blive Glæde paa begge Sider. Rigtig Glæde af Munchs Besøg i Gaar havde jeg ikke under mine nuværende Sjælekvaler. Han holdt ellers et ganske glimrende Foredrag, det kære Menneske, og ved hele sin kærlige Væremåde og noble Optræden er han en ualmindelig fin Repræsentant for den ædle Virksomhed, der udgaar fra Martinus.

De kærligste Hilsener fra

Deres hengivne

P.S. Tak for Sikringen af Hus Nr. 13 i Kolonien fra 28/7-4/8.